

cerit ; qui in Vicecomitum rebus prodendis , ignobilibus fraterculorum
 (a) commentariolis usus est , ut mibi dicitur , sub ipsis Principibus , & in
 ipsorum Principum gratiam conscriptis , quos osculabundus , ut sybillinos , & ar-
 canorum mysteriorum plenos circumferebat . Sed sic natura comparatum est : quod
 maxime placet , id quisque optimum & verissimum putat . Quae vero Sabel-
 licus Merulanae historiae objecit , eadem affirmavit Tristanus Calchus ,
 Mediolanensis historicus , Merulam testatus , in opere eo contexendo ,
 nullis auctoribus idoneis , certisve documentis esse usum .

(a) Fr. Andreas Bilia ,
 Fr. Stephanus Vi-
 comercatus ,
 Fr. Galvanus Flam-
 ma , &c.

(b) Lugd.
 Batav. ex
 offic. Elze-
 vir. CIO.
 15CXXI
 in 24.
 (c) Ibid.p.
 271. & seqq.

Insuper alii Sabellicum acriter inculant , quod non raro Venetos cum
 Romanis comparet ; atque in primis Donatus Jannotius Florentinus in
 Dialogis de Republica Venetorum (b) pag. 15. ubi duo in illo condemnat : al-
 terum est , quod assentatione manifestissima contulerit nostra cum Romanorum
 bellis , quae procul dubio vel intervallo quam longissimo non possumus assequi : alte-
 rum vero est , quod idem multa praeterierit , & misa fecerit , quae satis confidenter
 afferre poterat , iisque fundamentis innixus utranque rempublicam inter se compo-
 nere . Accusationi utrique Nicolaus Crassus in Notis ad Jannotium (c)
 strenue occurrit ; ac primum ait , Sabellicum ipsum ingenue confessum
 esse , neque amplitudine imperii , neque rerum gestarum gloria Romanae reipubli-
 cae Venetam exaequandam ; alia tamen quaedam esse , quibus eadem merito riederi
 queat non solum par , sed superior , cuiusmodi sunt sanctitas legum , juris aequa-
 tio , innocentia , innata libertas , quin etiam originis primordia , quae probat ho-
 nestiora multo accidisse , & nobiliora Venetae urbi , quam Romanae . Deinde
 haec subjicit non diversa multum esse ab iis , quae Jannotius ipse tradit ; adeo
 ut satis mirari non possit , quod Sabellicum is accuset plane sibi consentien-
 tem . Concludit tandem , nulquam Sabellicum ita reipublicae utriusque
 gesta inter se contulisse , ut potentiam vel imperium aequaret : Sed in
 quibusdam rebus tantum eventa , pericula , labores , consilia , fortunae varietates ,
 atque id genus alia notavit , in quibus cum multa inveniret inter se quam simil-
 lima , operae pretium duxit , quam speciem & similitudinem in iis cognovisset ,
 eandem quoque spectandam aliis exhibere . Ab accusatione altera paucis expe-
 dit se Crassus , nescire se dicens , quid Coccius praeterierit , in quo
 verius rempublicam utramque inter se componeret .

(d) Tom.II.
 Poem. edit.
 Lugd. 1591.
 in 8. p. 329.

At gravissimum id omnium est , quod Jovius impudenter objecit , ab
 eodem Coccio , adulacione parum sobria , tenebras gestorum veritati esse
 offusas . Julius Caelar Scaliger in satyrico poemate de regnorum eversioni-
 bus (d) longe atrocius petit , non tam Sabellicum , quam nostram
 ipsam Rempublicam . Juvat referre carmina , mendacissimam hominis
 dicacitatem declarantia .

Venalis item penna Sabelli latronis ,

Qui dat , adimitque , ut libitum cuique vult .

Falsa , qui rogatus , undenam tot effet ausus :

Monstrans Venetum aureum nomisma ,

Te , inquit , quoque lex haec faceret loqui , si haberet .

Non autem mirum , quod Scaliger infensiorem se Venetis praebuerit ,
 eorumque historico Sabellico . Paterni se quoque odii heredem in ope-
 rum suorum non paucis Justus-Josephus Scaliger exhibit : sed utrum-
 que movit ambitio , qua credi se voluerunt e Scaligera gente natos ,
 quae Veronae imperitavit ; adeo ut Rempublicam hanc , cuius in di-
 tionem ultro se Veronenles dediderant , tamquam si nullo jure urbem
 eam-